בית שמאי פרק רביעי זבחים מ.

מסורת הש"ס

א) תו"כ ויקרא חובה פרשי ג הי"א, ב) [עליית: מנחות מנ:], ג) [ע' תוס' לעיל יח: ד"ה ולדקן], ד) תוס' דיומא פ"ג ה"ד [יומא לט: ס.], ה) ירושל' יומא פ"ה ה"ד, ו) יומא ס: לקמן נב:, ז) תוס' יומא פ"ג ה"ה, תו"כ אחרי פרשי ד ה"א, ירושל' יומא פ"ה ה"ד, ח) במדבר יט, ד, ט) מנחות יט., י) ויקרא יד עז, כ) סוכה דו., ל) וכן לקמן נב:, מ) [סוכה לב.], נ) קידושין נט:, ס) פסחים כו:, ע) סנהדרין ז: פס:, פ) ספז:, צ) [וע' רש"ש תוס' סנהדרין ד. ד"ה מולנו ומוס' סוכה ז: ד"ה ורש"], ק) כ"מ לעיל לט: סד"ה לפר, ר) ויקרא חובה פרשי ג ה"ד, ש) לעיל לט סד"ה ומכשיר:

שינויי נוסחאות

א) זה פר (י"ש מ"ה): ב) באהל מועד נמחק (י"ש מ"ה): ג) כ"ל תקרו (ש"מ וכ"ה בכ"י מ"ה). ועי' לת יט: ד) מעכבן (תה"ר: ה) ל"ל תעכב (ש"מ ורש"ש): ו) גי' מר"ז אמר מר לפר זה פר כהן משיח למאי הלכתא לעכב לפר זה מר' הילכתא לעכב כר. וכ"ר כתה"י ועי' רש"ש: ז) מיכה פשיטא ליתא כמ"ק וכ"ה יפר בתוקה מתיב ביה ל"ל לקרא אחרינא וכ"כ כ"י ר"ש ל"ג פשיטא ועי' כה"ר (מה ע"ב): ח) כ"מ וכ"ל נוסף את אהל מועד ואת המזבח: ט) מילקוט תי' דברי רבי יהודה אמר לו ר' נחמיה מפני הכי' (הגה"ר). אבל רש"י ז"ל כתן ולקמן (מה ע"ב) כ"ה שיריים גרים בהדיא ריש ור' יהודה ולא כגי' הילקוט (מנחות יהודה): י) נאמר. כרש"י מ"מ גרים נדרוש: יא) כ"מ ובתה"י נוסף שאם חיסר אחת מכל המתנות לא עשה ולא כלום אלא אמר ר"מ. וכ"ה לקמן נב ע"ב וביומא: יב) בדם ובטבילה כל"ל (ש"מ והגר"ר): וכ"מ לקמן נב ע"ב וביומא: יב) בדם ובטבילה כל"ל (ש"מ והגר"ר): יג) מיכה לא נצרכא ליתא כמ"ל וכ"מ. והגר"ר גר' לא נצרכה אלא כו': יד) ביה בהדיא (כ"י): טו) קרא אחר. דאיתקוש (י"ש מ"ה): טז) ל"ל דהר (י"ש מ"ה): יז) ל"ל ולמדים (בתה"ר ודיה יח) אלא ללמדך דעל כל"ל (בתה"ר): יט) כתה"י תקרו (וכגרי' ר"מ, כי' לות ג). ויבפסק הקולה נרך לסות מ"כ. וכן הוא יפר דהא נב אין לו תקרה: כ) באהל מועד אחי אשר בתוא דמשום מובה כ"ל (ר"ש): כא) שיעבכו (י"ש מ"ה): כב) קמ"ל דמתן ד' לגבי סמיכה ושיריים מעכבות בכל מקום. כ"ל והמוסגר נמחק (ש"מ). ומתקן נמי בכ"ר. ולא"מ מחק מתיבת קא חשיב ומד אפילו. ועי' תו"ק שמקרים נוי' הקפרים: כג) מעיילינו מיהת מעכב (ש"מ): כד) ל"ל לאקרשי (ש"מ): כה) תיבת לא לאתא כמתה"י ובכל דפ' הסמים. ומה שנדפסה הסופת הכס"ק הוא שנות (דיקוק. ועי' לות ז: כו) ל"ל כגון קטרת ומתנות (ש"מ): כז) ל"ל מעשה שעיר (שמ"ר): כח) ל"ל שעמה (ש"מ): כט) תיבת רבי נמחק (ש"מ): ל) מכלן ועד סה"ד מוקף כ"מ: לא) דאחת דמעכבת בעלמא מינה לא נילף הכי' כ"ל. ול"ל מה לאתה אחת דמעכבת בעלמא תאמר דכגון שאים מעכבת בעלמא (ש"מ). ועי' ל"ק דאחת בתיבה ובו' לא נילף למתן השתים ובו'. ופ"ר: לב) ל"ל דשמעינן ליה (ש"מ): לג) תיבת על נמחק (ב"ש): לד) שנדהם שרים במשמעות אחד כל"ל (ב"ש): לה) כדין דמוקמי שבור בזו. גבי הזאות נמי מיבא הכי א"כ נ"ב כי' כל"ל (ש"מ): לו) כלן הס"ל דמה"ל ד"מ עבודה וכו'. אע"ג דנמקא ליה להחוא הבא וכו' (ב"ש). ועי' גי' מ"ב. ובנסס יוסף מבאר כלפניהו ועי' מ"ק: לז) כ"מ נמחק מיבות אמרא. ול"ב דהא אמת הוא כן. ובכ"ר וכ' וכנ"ב לא מתקו אב"ל: לח) שיריים ואיעשרך כן יעשה לבתן ארבע על כדהין דלא כדותה דכיון דשיריים כו' (ש"מ):

עין משפט נר מצוה

יא א מי' פ"ה מהל' עבודת יום"כ הל' כג: כ ב מי' שם הל"ח:

תורה אור השלם

1. וְעָשָׂה לְפַר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם:
ויקרא ד. כ
2. וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
ויקרא ד. ז
3. וְנֹתֵן הַדָּם יִתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
ויקרא ד. יח
4. וְהֵחֵטִיאוּ זֹאת לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ בְּאַשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה:
ויקרא טז. לד
5. וְכִלָּה לְכַפֵּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשָּׂעִיר הַחָי:
ויקרא טז. כ
6. וְשָׁחַט הַכֹּהֵן אֶת אֵיבֶר בְּדַם הַחַטָּאת וְזָרַק מִן הַדָּם שֵׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ:
ויקרא ד. ו

מוסף רש"י

אלא לרבי יהודה כו'. נפרק הילפוא לי (יומא ס.), פליגי ר' יהודה ור' נחמיה אם שיבה בכדר עבודות לקדשים אם המאוחר, ואמר ר' נחמיה כל סדר העבודות שנעשות בגגדי לבן בין בפנים כגון לפני ולפנים, כן בחוץ כגון בהיכל אי בפנים מעכב, דמקוה בכמיכה בגגדי לבן דכר מאוחר אין אלו מעכבין אלו לפוקלו, אבל בכמיכה ובהזאה מודה הוא לדורך פנים בפנים דמי: מפני מה לא נאמר. מי מעכב על ידיו אלא נדרים בלשון זה אם כלה כפר ואם לא כלה לא כפר (שם ס. ס.):

שיטה מקובצת

מתן ד' נמי בתיבון ובפילן כו' לא נצרכה כו' (קרן קרנות). ות"ת כיון דכתיבים תנאים דלא כפילן ת"ל מתנה אחת מילתא דרבי בב[ב] דעמא דכריתה כמה שמעבכות בכל מקום יש לומר דלא תימא דילף ממתן מרבע ממתן שבע וא"ת ממן שתים לכל הפחות כתיבן וכפילן ואפילו לר"ש ואם כן נילף מיכן שתים מיגייהו [ל] (תוספת) נרמה לי דתמה [מ] דכתיבה בעלמא ומיהא לא נילף השתים ומן השניה דכתיבה לא נילף השתים הנוספות דתרתי מחדא לא יליפינן ע"כ: **לא נצרכה אלא** לר"ש דתניא כו'. פירש בקונטרס דר"ש אית ליה יש אם למקרא וכן ולאי שמעינן ליה בפ"ק דסנהדרין (דף ד.) גבי בנסת בנסת והא דשמעינן [כ] בפ"ק דקידושין (דף יח:) דדרש תרוייהו יש אם למקרא ומסורת גבי בנגדו בה משום דהתם אפשר לקיים שניהם אבל כאן אי אפשר לדרוש שניהם אבל לר"ע קשה דלא דרש התם תרוייהו ובפ' כל שעה (פסחים דף לו.) גבי על [מ] לחם עוני דרש מקרא ומסורת ובפ' בלוב הגזל (סוכה דף לד:) תנן נמי ר"ע אומר כשם שלולב אחד ואתרוג אחד כו' ודרש בגמ'[מ] מולב ואתרוג אחד כו' ולר"ע אית ליה יש אם למקרא ובפסוק דכתיב כפת ור"ל דנהי דר"ע ס"ל מקרא (ומסורת) עיקר מ"מ לדרשא פותחת דרשינן ליה למסורת ומיהו קשה מר"ש דהכא סבירא ליה יש אם למקרא ובסוף כילד לולין (פסחים דף פו:) גבי בנית אחד יאכל קפבר יש אם למסורת והכיא [נ] דיותן דומיא דכי יתן [ס] ועובד דומיא דעבד [ע] ישמע ישמיע [פ] ולא תשא ולא תשיא אומר ר"ת דהכהנו כ"ע מודו שהמקרא והמסורת שניהם [צ] משמעותם ל' ולא שייכי לפלוגתא (בין מקרא למסורת דשניהם משמעות אחד ולא שייכי לפלוגתא) דמקרא ומסורת [ק]: **למטה** הוא אומר קרן קרנות ארבע דברי ר"ש. ומ"מ כיון [ר] דהוקשו כזו וכזו גבי הזאות נמי א"כ ניבעי מרביקר וי"ל דלא דמי דמתן ד' אשכתן אבל הזאות מרביקר לא אשכתן בשום מקום (תוספת) ועוד י"ל דקרנות טובא נמי משמע ואם נאמר מרבע אין זה סתירת הפסוק [ש] אבל גבי הזאות כתיב והזה שבע ולא יותר:

אמר מר אין לי אלא מתן שבע שמעכבות בכל מקום היכא אמר רב פפא בפרה ובנגעים מתן ארבע מנין ת"ל יכן יעשה מ"ש מתן ז' דכתיבן וכפילן מתן ד' נמי כתיבן וכפילן א"ר ירמיה לא נצרכא אלא לר"ש דתניא[מ] למעלה אומר [2] קרן קרנות שתים למטה הוא אומר [3] קרן קרנות ארבע דברי ר"ש ר' יהודה אומר אינו צריך הרי הוא אומר [3] באהל מועד על כל האמור באהל מועד ורבי יהודה כן יעשה מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא לפי שלא למדנו לפר יוה"כ לסמיכה ושירי הדם מנין ת"ל יכן יעשה ולפר יוה"כ לא למדנו הא אמרת [1] לפר זה [א] יוה"כ איצטריך סד"א הני מילי עבודה דמעכבא כפרה אבל עבודה דלא מעכבא כפרה אימא לא קמ"ל ור"ש האי באהל מועד מאי עביד ליה באהל [ב] מועד מבעי ליה שאם [א]נפחתה תקרה [ג] של היכל לא היה מזה [ד] ואידך [3] מאשר ואידך [ד] אשר לא דריש אביי אמר לר' יהודה נמי איצטריך סד"א מידי דהוה אסמיכה ושירי הדם דאע"ג דכתיבן וכפילן לא מעכבא [ה] מתן ארבע נמי לא תתעכב [ה] קמ"ל לפר [ו] זה פר יום הכפורים למאי הילכתא אי לעכב פשיטא [ז] חוקה כתיבה ביה אמר רב נחמן בר יצחק לא נצרכא אלא לרבי יהודה [ח] דאמר כי כתיבה חוקה אדברים [4] הנעשים בבגדי לבן בפנים שאם הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום [ט] אבל דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ הקדים מעשה לחבירו מה שעשה עשוי אימא מדכסידרן לא מעכבי הזאות נמי לא מעכבי קמ"ל מתקיף לה רב פפא ומי מצית אמרת הכי [ו]והתניא [5] וכלה מכפר את הקודש [ח] [ט]אם כיפר כילה ואם לא כיפר לא כילה דברי [מ] ר"ע א"ל רבי יהודה מפני מה לא נאמר [י] אם כילה כיפר ואם לא כילה לא כיפר [א] אמר רב פפא לא נצרכא אלא [6] לאת דם [ב] ובטבילה את אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכא [ג] להכשיר

כפרה. [מ] והזה אל נכח פני אהל מועד וגו' וכתב חוקה לעיכובא [מ]: כגון שמן של מצורע [י] והזה מן הדם מלאנבעו וגו' וכתיב זאת תהיה תורת המצורע (ויקרא יד) ולא הוייא עיכובא: **דכתיבן בהדיא: וכפילן.** ועשה כאשר עשה: **מתן מרבע נמי כתיבן בהדיא וכפילן.** דועשה כאשר עשה אכולה מילתא קאי ומיכיה מיתי למעוטינהו: **לא נצרכא אלא לר"ש.** דאמר לא כתיב ביה [ד] אלא שתים ושתים אחרות בהיקשא דהאי קרא [מ] איתקוש פר כהן משיח ופר העלם דבר כדאמרן [נמיל נט.] לפר זה פר כהן משיח הילכך אי לא דהדר כפליהו לא הוו כפולין: **למעלה.** נפר כהן משיח: **למטה.** בפר העלם: **קרן קרנות.** מדמלי למיכתב קרן וכתב קרנות הוא [מ] שתים דאית ליה לר"ש [ב] יש אם למקרא וחוזרים ומלמדים [ד] זה מזה בהיקש: **דרי הוא אומר.** בסמיכה על קרנות מזבח קטרת סמים אחר לפני ה' אשר בהאל מועד והאי בהאל מועד יתירא הוא דהא כתיב אשר לפני ה' ולמדך [ה] על כל הקרנות שבתוך ההיכל צריך ליתן: סמיכה ושפיכת שיריים לא נאמרו בפרשת אחרי מות: **ס"ל כן יעשה.** לרבות פר יוה"כ לסמיכה ושיריים דהא פר יוה"כ בהאי קרא כתיב כדאמר לפר זה [א] יוה"כ: **ובאמרת לפר כו'.** וכיון דאיתקש להאי איתרבו להו סמיכה ושיריים בהיקשא ונמה לי תו כן יעשה: **ס"ד אמינא.** כי איתקש לעבודה דמעכבא כפרה הוא דאיתקש דכתיב וכפר בהאי קרא ולרבוי בי' את בדם וטבילה כדמפרש לקמן: **נפחתה.** תקרת [ב] עליתו וגנו תו לאו אהל הוא: **מאשר.** נקף ליה מרבע קרנות מאשר דמלי למכתב אשר לפני ה' באהל מועד למה לי [למיהדר] למיכתב אשר אלא על כל הקרנות אשר באהל [ג] דהאי אשר בתרא מזבח מזוכח לא איצטריך למיכתב: **לר' יהודה נמי.** אע"ג דכתיבי מתן מרבע בהדיא וכפילן בועשה כאשר עשה: **איצטריך.** כן יעשה לרבויינהו שיעכבו [ד]: **סד"א מידי דהוה אסמיכה ושירי הדם.** דפר העלם גופיה דכתיבן וכפילן ולא מעכבי כדאוקימנא עילוייהו מיעוטא דוכפר ונקלא משום טעם דאין מעכבות בכ"מ: **מתן מרבע.** שאין מעכבות בחטאת החיצונה נמי לא ליעכבו דגימעטו נמי מוכפר ונקלא [מ] (דלענין סמיכה ושיריים בכ"מ קא חשיב דבר כפרה) דאילו סמיכה ושיריים אפילו עקריעהו לגמרי לא מעכבי אלא מרבע חדא מיעייהו [ב] מעכב בחטאת החיצונה הילכך מיתתין לכולהו לעיכוכא מוכן יעשה: **למאי הילכתא לעכב.** דהא לא כתיבן וכפילן ביה ואיצטריך לאקשויי [ג] [מ] גרסי' גבי פר יוה"כ: **לעכב.** שיהו כל המתנות מעכבות: **חוקה כתיב.** בקוף פרשת אחרי מות והיתה זאת לכם לחוקת עולם וגו' [ויקרא טז]: **לרבי יהודה.** כפ' הוציאו לו (יומא דף ס.): **דאמר דברים הנעשין בבגדי לבן מבפנים.** מתנות [ב] וקטרת שעל בין הבדים: **הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום.** דחוקה עליהו כתיב: **אבל דברים הנעשין בבגדי לבן מבחוץ.** כגון מתנות פר ושעיר שעל הפרכת: **הקדים שעיר [ג] לפר מה שעשה עשוי.** דחוקה לאו עליהו כתיב. והתם מפרש טעמייהו [מ]: **אימא מדכסדרן לא מעכבי.** אלמא חוקה לאו עליהו קיימא מנין הזאות גופייהו נמי לא ליעכב אם חסר מהן: **קמ"ל.** היקשא דהכא: **ומי מצית אמרת הכי.** דלר' יהודה עיכובא מהכא ליף: **וכלה מכפר.** קרא יתירא הוא דלא הוה ליה למיכתב אלא והקריב את השעיר החי: **אם כיפר.** כפרה המעכבת בשאר מקומות כגון מתנת דמים מתן שבע ומתן ד': **כילה.** אע"פ שלא שפך שיריים ליסוד מזבח חיצון: **מפני מה לא נדרוש.** המקרא כסדר מכתבו ונאמר אם כילה אחליפו שפיכת שיריים כיפר: **ואם לא כילה לא כיפר.** ותכי מפרש כסדר יומא [ג] [ס:] דשיריים מעכבין אוכא ביניייהו. אלמא עיכוב לר' יהודה מהכא נפקא: **לא נצרכא.** האי דמקיש פר יוה"כ לפר העלם דבר ולפר כהן משיח: **אלא לאת דם וטבילה.** דנפר כהן משיח כתיב וטבל הכהן את אצבעו בדם. ואי קשיא בהאי קרא

לסמיכה ושירי הדם. כפ' אחזו מקומן (לקמן דף נב.) דרש מדכתיב הפר [לימד] על פר יוה"כ שטעון מתן דמים ליסוד ומיהא לההוא תנא סמיכה מנא ליה ור"ל דכתורת הכפים [ד] דרש מדכתיב וסמך על ראש הפר לרבות פר יוה"כ לסמיכה [ה]: ואפי' נפקא ליה לההוא תנא מהיקשא דהכא יותרת ושתי הכליות אע"ג דלא מעכבי כפרה מ"מ שיריים לא נפקי דגריעי כדאמר בסוף השומט והמעלה (לקמן דף קיא). לאימורים אחילת עבודה ושיריים סוף עבודה: **אשר** לא דריש. לעיל פירשתי גרים פ"ב (דף יח: ד"ה ואחדן): **אביי אמר לרבי יהודה נמי איצטריך.** דימה הא שמעינן ליה לרבי יהודה דשיריים הפנימים מעכבי לחד [ה] אמורא בפרק אחזו מקומן (לקמן דף נב:) ובפרק הוציאו לו (יומא דף ס:) והך בריתא קתני ונמלא אע"פ שלא נתן שיריים [ה] על כרחין דלא כוותיה וכיון דשיריים מעכבין כל שכן מתן מרבע וכי תימא דהני מילי בשיריים דיוה"כ דגלי קרא וכלה מכפר לא משמע הכי כדפרישית [ו] מדלא קאמר מחלוקת בשיריים של יוה"כ אלא מפליג בין פנימים לחיצונים ונשום מקום לא מצינו שמחלק בפנימים ועוד קשה הא דקאמר לעיל סד"א הני מילי עבודה דמעכבא כפרה כו' הא על כרחין שיריים לרבי יהודה מעכבי כפרה ונראה דהך קושיא אתא כריב"ל דאמר משמעות דורשין איכא ביניהון [ז] ולית ליה לר' יהודה שיריים מעכבין ור' יוחנן דאית ליה לר' יהודה שיריים מעכבי איצטריך וכן יעשה לסמיכה לבד: **אמר** רב נחמן בר יצחק לא נצרכה אלא לרבי יהודה. כאביי ס"ל דלר' יהודה לעיל לא מיתוקמא דכר' יהודה דרש כן יעשה לסמיכה ושיריים והך בריתא מוקמא ליה למתן מרבע: **לא** נצרכה אלא לאת דם וטבילה. פי' בקונטרס דלא כתיב בדם בפר העלם אלא בפר כהן משיח כתיב ואילפינן מיניה פר יוה"כ דאיתקש בהאי קרא

כנגעים. [ח] והזה אל נכח פני אהל מועד וגו' וכתב חוקה לעיכובא [מ]: כגון שמן של מצורע [י] והזה מן הדם מלאנבעו וגו' וכתיב זאת תהיה תורת המצורע (ויקרא יד) ולא הוייא עיכובא: **דכתיבן בהדיא: וכפילן.** ועשה כאשר עשה: **מתן מרבע נמי כתיבן בהדיא וכפילן.** דועשה כאשר עשה אכולה מילתא קאי ומיכיה מיתי למעוטינהו: **לא נצרכא אלא לר"ש.** דאמר לא כתיב ביה [ד] אלא שתים ושתים אחרות בהיקשא דהאי קרא [מ] איתקוש פר כהן משיח ופר העלם דבר כדאמרן [נמיל נט.] לפר זה פר כהן משיח הילכך אי לא דהדר כפליהו לא הוו כפולין: **למעלה.** נפר כהן משיח: **למטה.** בפר העלם: **קרן קרנות.** מדמלי למיכתב קרן וכתב קרנות הוא [מ] שתים דאית ליה לר"ש [ב] יש אם למקרא וחוזרים ומלמדים [ד] זה מזה בהיקש: **דרי הוא אומר.** בסמיכה על קרנות מזבח קטרת סמים אחר לפני ה' אשר בהאל מועד והאי בהאל מועד יתירא הוא דהא כתיב אשר לפני ה' ולמדך [ה] על כל הקרנות שבתוך ההיכל צריך ליתן: סמיכה ושפיכת שיריים לא נאמרו בפרשת אחרי מות: **ס"ל כן יעשה.** לרבות פר יוה"כ לסמיכה ושיריים דהא פר יוה"כ בהאי קרא כתיב כדאמר לפר זה [א] יוה"כ: **ובאמרת לפר כו'.** וכיון דאיתקש להאי איתרבו להו סמיכה ושיריים בהיקשא ונמה לי תו כן יעשה: **ס"ד אמינא.** כי איתקש לעבודה דמעכבא כפרה הוא דאיתקש דכתיב וכפר בהאי קרא ולרבוי בי' את בדם וטבילה כדמפרש לקמן: **נפחתה.** תקרת [ב] עליתו וגנו תו לאו אהל הוא: **מאשר.** נקף ליה מרבע קרנות מאשר דמלי למכתב אשר לפני ה' באהל מועד למה לי [למיהדר] למיכתב אשר אלא על כל הקרנות אשר באהל [ג] דהאי אשר בתרא מזבח מזוכח לא איצטריך למיכתב: **לר' יהודה נמי.** אע"ג דכתיבי מתן מרבע בהדיא וכפילן בועשה כאשר עשה: **איצטריך.** כן יעשה לרבויינהו שיעכבו [ד]: **סד"א מידי דהוה אסמיכה ושירי הדם.** דפר העלם גופיה דכתיבן וכפילן ולא מעכבי כדאוקימנא עילוייהו מיעוטא דוכפר ונקלא משום טעם דאין מעכבות בכ"מ: **מתן מרבע.** שאין מעכבות בחטאת החיצונה נמי לא ליעכבו דגימעטו נמי מוכפר ונקלא [מ] (דלענין סמיכה ושיריים בכ"מ קא חשיב דבר כפרה) דאילו סמיכה ושיריים אפילו עקריעהו לגמרי לא מעכבי אלא מרבע חדא מיעייהו [ב] מעכב בחטאת החיצונה הילכך מיתתין לכולהו לעיכוכא מוכן יעשה: **למאי הילכתא לעכב.** דהא לא כתיבן וכפילן ביה ואיצטריך לאקשויי [ג] [מ] גרסי' גבי פר יוה"כ: **לעכב.** שיהו כל המתנות מעכבות: **חוקה כתיב.** בקוף פרשת אחרי מות והיתה זאת לכם לחוקת עולם וגו' [ויקרא טז]: **לרבי יהודה.** כפ' הוציאו לו (יומא דף ס.): **דאמר דברים הנעשין בבגדי לבן מבפנים.** מתנות [ב] וקטרת שעל בין הבדים: **הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום.** דחוקה עליהו כתיב: **אבל דברים הנעשין בבגדי לבן מבחוץ.** כגון מתנות פר ושעיר שעל הפרכת: **הקדים שעיר [ג] לפר מה שעשה עשוי.** דחוקה לאו עליהו כתיב. והתם מפרש טעמייהו [מ]: **אימא מדכסדרן לא מעכבי.** אלמא חוקה לאו עליהו קיימא מנין הזאות גופייהו נמי לא ליעכב אם חסר מהן: **קמ"ל.** היקשא דהכא: **ומי מצית אמרת הכי.** דלר' יהודה עיכובא מהכא ליף: **וכלה מכפר.** קרא יתירא הוא דלא הוה ליה למיכתב אלא והקריב את השעיר החי: **אם כיפר.** כפרה המעכבת בשאר מקומות כגון מתנת דמים מתן שבע ומתן ד': **כילה.** אע"פ שלא שפך שיריים ליסוד מזבח חיצון: **מפני מה לא נדרוש.** המקרא כסדר מכתבו ונאמר אם כילה אחליפו שפיכת שיריים כיפר: **ואם לא כילה לא כיפר.** ותכי מפרש כסדר יומא [ג] [ס:] דשיריים מעכבין אוכא ביניייהו. אלמא עיכוב לר' יהודה מהכא נפקא: **לא נצרכא.** האי דמקיש פר יוה"כ לפר העלם דבר ולפר כהן משיח: **אלא לאת דם וטבילה.** דנפר כהן משיח כתיב וטבל הכהן את אצבעו בדם. ואי קשיא בהאי קרא

מתן ארבע נמי כתיבן וכפילן אמר רבי ירמיה לא נצרכה כו'. תימה כיון דכתיבן וכפילן מלא מילתא אמאי מלי רבי בב[ב] דעמא דכריתה כמה שמעבכות בכל מקום יש לומר דלא תימא דילף ממתן מרבע ממתן שבע וא"ת ממן שתים לכל הפחות כתיבן וכפילן ואפילו לר"ש ואם כן נילף מיכן שתים מייגייהו [ל] (תוספת) נרמה לי דתמה [מ] דכתיבה בעלמא ומיהא לא נילף השתים ומן השניה דכתיבה לא נילף השתים הנוספות דתרתי מחדא לא יליפינן ע"כ: **לא נצרכה אלא** לר"ש דתניא כו'. פירש בקונטרס דר"ש אית ליה יש אם למקרא וכן ולאי שמעינן ליה בפ"ק דסנהדרין (דף ד.) גבי בנסת בנסת והא דשמעינן [כ] בפ"ק דקידושין (דף יח:) דדרש תרוייהו יש אם למקרא ומסורת גבי בנגדו בה משום דהתם אפשר לקיים שניהם אבל כאן אי אפשר לדרוש שניהם אבל לר"ע קשה דלא דרש התם תרוייהו ובפ' כל שעה (פסחים דף לו.) גבי על [מ] לחם עוני דרש מקרא ומסורת ובפ' בלוב הגזל (סוכה דף לד:) תנן נמי ר"ע אומר כשם שלולב אחד ואתרוג אחד כו' ודרש בגמ'[מ] מולב ואתרוג אחד כו' ולר"ע אית ליה יש אם למקרא ובפסוק דכתיב כפת ור"ל דנהי דר"ע ס"ל מקרא (ומסורת) עיקר מ"מ לדרשא פותחת דרשינן ליה למסורת ומיהו קשה מר"ש דהכא סבירא ליה יש אם למקרא ובסוף כילד לולין (פסחים דף פו:) גבי בנית אחד יאכל קפבר יש אם למסורת והכיא [נ] דיותן דומיא דכי יתן [ס] ועובד דומיא דעבד [ע] ישמע ישמיע [פ] ולא תשא ולא תשיא אומר ר"ת דהכהנו כ"ע מודו שהמקרא והמסורת שניהם [צ] משמעותם ל' ולא שייכי לפלוגתא (בין מקרא למסורת דשניהם משמעות אחד ולא שייכי לפלוגתא) דמקרא ומסורת [ק]: **למטה** הוא אומר קרן קרנות ארבע דברי ר"ש. ומ"מ כיון [ר] דהוקשו כזו וכזו גבי הזאות נמי א"כ ניבעי מרביקר וי"ל דלא דמי דמתן ד' אשכתן אבל הזאות מרביקר לא אשכתן בשום מקום (תוספת) ועוד י"ל דקרנות טובא נמי משמע ואם נאמר מרבע אין זה סתירת הפסוק [ש] אבל גבי הזאות כתיב והזה שבע ולא יותר:

אמר מר אין לי אלא מתן שבע שמעכבות בכל מקום היכא אמר רב פפא בפרה ובנגעים מתן ארבע מנין ת"ל יכן יעשה מ"ש מתן ז' דכתיבן וכפילן מתן ד' נמי כתיבן וכפילן א"ר ירמיה לא נצרכא אלא לר"ש דתניא[מ] למעלה אומר [2] קרן קרנות שתים למטה הוא אומר [3] קרן קרנות ארבע דברי ר"ש ר' יהודה אומר אינו צריך הרי הוא אומר [3] באהל מועד על כל האמור באהל מועד ורבי יהודה כן יעשה מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא לפי שלא למדנו לפר יוה"כ לסמיכה ושירי הדם מנין ת"ל יכן יעשה ולפר יוה"כ לא למדנו הא אמרת [1] לפר זה [א] יוה"כ איצטריך סד"א הני מילי עבודה דמעכבא כפרה אבל עבודה דלא מעכבא כפרה אימא לא קמ"ל ור"ש האי באהל מועד מאי עביד ליה באהל [ב] מועד מבעי ליה שאם [א]נפחתה תקרה [ג] של היכל לא היה מזה [ד] ואידך [3] מאשר ואידך [ד] אשר לא דריש אביי אמר לר' יהודה נמי איצטריך סד"א מידי דהוה אסמיכה ושירי הדם דאע"ג דכתיבן וכפילן לא מעכבא [ה] מתן ארבע נמי לא תתעכב [ה] קמ"ל לפר [ו] זה פר יום הכפורים למאי הילכתא אי לעכב פשיטא [ז] חוקה כתיבה ביה אמר רב נחמן בר יצחק לא נצרכא אלא לרבי יהודה [ח] דאמר כי כתיבה חוקה אדברים [4] הנעשים בבגדי לבן בפנים שאם הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום [ט] אבל דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ הקדים מעשה לחבירו מה שעשה עשוי אימא מדכסידרן לא מעכבי הזאות נמי לא מעכבי קמ"ל מתקיף לה רב פפא ומי מצית אמרת הכי [ו]והתניא [5] וכלה מכפר את הקודש [ח] [ט]אם כיפר כילה ואם לא כיפר לא כילה דברי [מ] ר"ע א"ל רבי יהודה מפני מה לא נאמר [י] אם כילה כיפר ואם לא כילה לא כיפר [א] אמר רב פפא לא נצרכא אלא [6] לאת דם [ב] ובטבילה את אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכא [ג] להכשיר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com